

[Elisabeth Bruun Olesen]

Sundhedsstyrelsen skriver i et brev af 28. februar til embedslægeinstitutionen for Frederiksborg amt vedrørende asbestholdige produkter til beklædning af indvendige flader i daginstitutioner og skoler, at man erkender, at der for tiden ikke er tekniske muligheder for at dokumentere effekten af en sådan overfladebehandling. Af samme årsag skulle det ikke være muligt i praksis at skelne mellem sædvanligt forekommende indendørs asbestkoncentrationer og den overalt forekommende baggrundsforurening med asbestfibre.

Dette kan kun tolkes sådan, at man står helt rådvild over for, hvad der egentlig er den mest sikre fremgangsmåde med hensyn til imødegåelse af asbestfiberafdrysning fra eksisterende asbestholdige loftsplader. Dette er intet mindre end en katastrofe. Sundhedsstyrelsen erkender, at selv ganske ringe og kortvarige udsættelser for asbeststøv kan give lungehindekræft, og at børn udgør en særlig risikogruppe på grund af deres forventet høje gennemsnitlige levealder, idet der jo kan gå mange år, fra den dag man får støvet ned i lungerne, til kræften bryder ud. Derfor må der straks findes en løsning.

(Besvaret sammen med nedenstående spørgsmål nr. S 800).

Spm. nr. S 800

Til *boligministeren* (6/3 86) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Har boligministeren fulgt sundhedsstyrelsens opfordring til, at der ved statens byggeforskningsinstitut foretages undersøgelser af, hvorvidt den luft, der strømmer gennem asbestcementholdige ventilationsrør, medfører, at asbestfibre frigøres og spredes i indeklimaet, og i bekræftende fald: hvilket resultat er man kommet frem til?«

Begrundelse

Sundhedsstyrelsen har i et brev af 29. april 1985 opfordret boligministeren til at undersøge, om den luft, der strømmer gennem asbestcementholdige ventilationsrør, medfører, at asbestfibre frigøres og spredes i indeklimaet. Sundhedsstyrelsen mener ikke at kunne afvise denne tanke. Hvis tanken er rigtig, giver det nogle uhyggelige konsekvenser, idet alle de mennesker, som opholder sig i dette

indeklima, i så tilfælde udsættes for asbestfibre. Og man ved, at selv ganske ringe og kortvarige udsættelser for asbeststøv kan give anledning til lungehindekræft.

Svar (11/3 86):

Boligministeren (Bollmann):

Asbestholdige materialer i forskellig udformning har været benyttet i byggeriet siden 1920'erne. Andelen af asbest i de enkelte materialer varierer fra få procent til en betydelig mængde, ligesom forskellige bindemidler af asbest har været anvendt.

Da problemerne ved anvendelsen af asbest hidtil primært har været erkendt i forbindelse med selve fabrikationen og tildannelsen, har det været arbejdsministeriet, der i henhold til arbejdsmiljølovgivningen har fastsat de nærmere bestemmelser for anvendelsen.

Fra 1. oktober 1980 har det været forbudt at anvende asbestholdige materialer indendørs som lofts- og vægbeklædning. Endvidere fastsatte arbejdsministeriet i 1980, at produkter baseret på asbest herefter kun kunne anvendes i byggeriet til tagbeklædning, facadebeklædning, trykrør, ventilationsrør, sålbænke, vinduesbundstykker, murafdækninger og støjskærme indtil 1. januar 1985. I 1984 blev fristen for ophør af denne anvendelse for visse produkters vedkommende udskudt til 1. januar 1990. Det gælder for områderne tagbeklædning, facadebeklædning, ventilationsrør og støjskærme.

I en række bygninger findes derfor lovligt opsatte asbestholdige materialer, og asbestholdige materialer kan stadig i et vist omfang lovligt anvendes efter arbejdsmiljølovgivningen.

I slutningen af 1984 nedsatte boligministeriet efter drøftelse med sundhedsstyrelsen et indeklimaudvalg. Udvalgets opgave er at komme med forslag til, hvilke forsknings- og udredningsopgaver der bør igangsættes for at kunne få tilvejebragt et videnskabeligt grundlag for at fastsætte krav i bygge Lovgivningen til f.eks. bolihygiejniske grænseværdier, afprøvningsmetoder og andre krav til byggematerialer. Udvalget har også til opgave at rådgive om den administrative udnyttelse af forskningsresultater. Indeklimaudvalget er sammensat af medlemmer fra byggestyrelsen, sundhedsstyrelsen og statens byggeforsk-